

Dosarul nr. 2ra-1749/19

Instanța de fond: Judecătoria Chișinău, sediul Rîșcani – V. Gîrleanu

Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău – L. Pruteanu, V. Burduh, M. Guzun

ÎNCHEIERE

02 octombrie 2019

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecătorii

Tatiana Vieru
Iurie Bejenaru
Maria Ghervas

examinând admisibilitatea recursului declarat de către Elena Konstantinidi, reprezentată de avocatul Viorel Procopii,

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de către Elena Konstantinidi împotriva Tatianeii Fratea, lui Gheorghe Fratea, intervenient accesoriu Consiliul mun. Chișinău cu privire la stabilirea modului de folosință a bunului,

împotriva deciziei din data de 14 mai 2019 a Curții de Apel Chișinău, prin care s-a respins apelul declarat de către Elena Konstantinidi, s-a menținut hotărârea din data de 29 noiembrie 2018 a Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani,

constată:

La 03 noiembrie 2015 Elena Konstantinidi a depus cerere de chemare în judecată împotriva Tatianeii Fratea, lui Gheorghe Fratea, intervenient accesoriu Consiliul municipal Chișinău, prin care a solicitat stabilirea modului de folosință a terenului cu numărul cadastral xxxxx, cu suprafața de 0,1648 ha, amplasat în mun. Chișinău, str. xxxxx, în conformitate cu varianta de partajare propusă prin actul de constatare, astfel reclamantei să-i revină 1/3 cotă- parte din terenul respectiv, iar Tatianeii Fratea și lui Gheorghe Fratea 2/3 cotă –parte din terenul respectiv și încasarea cheltuielilor de judecată. (f.d. 5-6, 132)

În motivarea acțiunii reclamanta a invocat că la 27 mai 2005, în baza contractului de donație nr. 1825, a primit în proprietate de la bunelul său, Ștefan Frunze, ½ cotă - parte din casa de locuit, cu numărul cadastral xxxxx, amplasată în mun. Chișinău, str. xxxxx. Potrivit extrasului din Registrul bunurilor imobile, proprietari ai construcțiilor de pe adresa mun. Chișinău, str. xxxxx sunt: Tatiana Fratea - proprietară a construcțiilor cu numărul cadastral xxxxx - casă de locuit, cu suprafața de 81,6 m.p.; numărul cadastral xxxxx - construcție accesorie cu suprafața de 13,9 m.p.; numărul cadastral xxxxx - construcție accesorie cu suprafața de 10,3 m.p.; numărul cadastral xxxxx - construcție accesorie cu suprafața de 15,4 m.p.; numărul cadastral xxxxx - construcție accesorie cu suprafața de 6,5 m.p.; numărul cadastral xxxxx -construcție accesorie cu suprafața de 6,0 m.p. și Elena Konstantinidi proprietară a ½ cotă –parte din casa de locuit cu numărul cadastral xxxxx,cu suprafața de 19,2 m.p.

Elena Konstantinidi a mai menționat că anterior, construcția cu numărul cadastral xxxxx a fost o construcție unică, ce aparținea cu drept de proprietate comună lui Ștefan

Frunze și Tatianeii Fratea. Ulterior, Tatiana Fratea a separat $\frac{1}{2}$ cotă – parte ce-i aparține cu drept de proprietate din construcția cu numărul cadastral xxxxx și a reconstruit-o într-un imobil aparte - casă de locuit individuală, fiindu-i atribuit numărul cadastral xxxxx.

Drept urmare, $\frac{1}{2}$ cotă- parte rămasă din casa de locuit cu numărul cadastral xxxxx, cu suprafața de 19,2 m.p., a rămas în proprietatea lui Ștefan Frunze, fiind ulterior donată reclamantei. Juridic însă separarea imobilului nu a fost înregistrată, Elena Konstantinidi fiind indicată în calitate de proprietară a casei de locuit cu numărul cadastral xxxxx.

Elena Konstantinidi a reiterat că lotul de teren cu numărul cadastral xxxxx, pe care sunt amplasate imobilele sus-enumerate, este proprietatea administrației publice locale și se află în posesia proprietarilor caselor de locuit, fără a fi stabilit modul de folosire a lui. Astfel, dat fiind faptul că deține cu drept de proprietate $\frac{1}{2}$ cotă - parte din bunul imobil cu numărul cadastral xxxxx, amplasat în mun. Chișinău, str. xxxxx, Elena Konstantinidi se consideră îndreptățită de a solicita stabilirea modului de folosință a lotului de teren cu numărul cadastral xxxxx.

Prin hotărârea din data de 29 noiembrie 2018 a Judecătoreii Chișinău, sediul Rîșcani s-a respins ca fiind neîntemeiată cererea de chemare în judecată depusă de către Elena Konstantinidi. (f.d. 148, 153-158)

Curtea de Apel Chișinău, prin decizia din data de 14 mai 2019, a respins apelul declarat de către Elena Konstantinidi, a menținut hotărârea din data de 29 noiembrie 2018 a Judecătoreii Chișinău, sediul Rîșcani. (f.d. 188, 189-196)

Instanțele de judecată au concluzionat că folosința bunului de către un coproprietar nu trebuie să aducă atingere drepturilor celorlalți coproprietari, iar varianta privind modul de folosință propusă nu corespunde exigențelor legale, fiind în contradicție cu prevederile art. 347 din Codul civil, ori lui Gheorghe Fratea i-au fost stabilite 2 parcele de pământ, una se află la începutul lotului de teren și a doua la sfârșitul lotului de teren, fiind necesară ieșirea acestuia din casă în drum și deja deplasarea spre parcela care se află la sfârșitul lotului de teren.

Împotriva deciziei instanței de apel, la data de 22 iulie 2019 a depus recurs Elena Konstantinidi, reprezentată de avocatul Viorel Procopii, prin care a solicitat admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel și a hotărârii instanței de fond, cu emiterea unei noi hotărâri privind admiterea cererii de chemare în judecată. (f.d. 200-204)

În motivarea recursului recurenta a indicat că atât instanța de apel cât și instanța de fond nu au aplicat legea care trebuia să fie aplicată, au aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată, au interpretat eronat legea.

Elena Konstantinidi, reprezentată de avocatul Viorel Procopii, a indicat că instanțele de judecată au omis faptul că terenul cu numărul cadastral xxxxx, amplasat în Chișinău, str. xxxxx, folosit de către ambele părți, este proprietate publică, iar reprezentantul Consiliului mun. Chișinău a susținut cererea de chemare în judecată și a fost de acord cu cerința înaintată de către Elena Konstantinidi.

De asemenea, recurenta a mai invocat că instanța de apel a depășit limitele judecării apelului, ori instanța în conținutul deciziei se expune asupra legalității deținerii de către Elena Konstantinidi a imobilului de pe terenul respectiv, în lipsa unei acțiuni reconvenționale din partea pârâților.

La 28 august 2019 Tatiana Fratea și Gheorghe Fratea au depus referință asupra recursului declarat de către Elena Konstantinidi, reprezentată de avocatul Viorel Procopii, prin care au solicitat declararea acestuia ca fiind inadmisibil. (f.d. 210-2011)

În conformitate cu art. 434 alin. (1) Cod de procedură civilă recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.

Materialele cauzei atestă că decizia Curții de Apel Chișinău a fost pronunțată la 14 mai 2019, a expedit-o în adresa participanților la proces la 19 iunie 2019, a publicat-o pe portalul național al instanțelor de judecată la 21 iunie 2019. Confirmare privind recepționarea de către recurentă a copiei deciziei instanței de apel, la materialele dosarului lipsește.

În aceste circumstanțe, recursul declarat de către Elena Konstantinidi, reprezentată de avocatul Viorel Procopii, la 22 iulie 2019, se consideră depus în termen.

Examinând temeiurile de admisibilitate ale recursului în raport cu materialele cauzei civile, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia, că recursul declarat de către Elena Konstantinidi, reprezentată de avocatul Viorel Procopii este inadmisibil din următoarele considerente.

Verificând motivele de casare, invocate în recurs, completul Colegiului atestă, că Elena Konstantinidi, reprezentată de avocatul Viorel Procopii a indicat argumente ce țin de dezacordul cu felul în care instanțele de judecată au apreciat înscrisurile probatorii și au constatat circumstanțele cauzei. Nu pot fi reținute ca temei de admisibilitate aceste argumente, deoarece țin de reaprecierea probelor, fapt inadmisibil în recurs.

Conform regulilor din Secțiunea a 2-a din Capitolul XXXVIII al Codului de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Recursul exercitat conform secțiunii a 2 - a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procesual, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

Astfel, completul Colegiului constată că argumentele invocate în recurs nu pot constitui temei de casare a deciziei recurate, or, acesta nu se încadrează în cele expres stabilite la art. 432, alin. (2), (3) și (4) al Codului de procedură civilă.

În conformitate cu prevederilor art. 432, alin. (1) al Codului de procedură civilă părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procesual.

Aliniatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a cauzei sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

În conformitate cu art. 433, lit. a) al Codului de procedură civilă cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432, alin. (2), (3) și (4).

Totodată, potrivit jurisprudenței CEDO, recursul trebuie să fie efectiv, adică să fie capabil să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posedă puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri, pe când în recursul declarat de către Elena Konstantinidi, reprezentată de avocatul Viorel Procopii asemenea aspecte nu se regăsesc.

În speță, completul Colegiului menționează, că recursul în cauză conține obiecții de fapt și de drept, care deja au fost studiate și verificate de către instanțele de judecată, primind o apreciere corespunzătoare.

În consecință, nu există aparența unei încălcări a dreptului recurenteii la soluționarea tuturor argumentelor cu privire la judecarea cauzei în apel, în modul în care este garantat de art. 6 § 1 al Convenției.

Drept urmare, se reține că argumentele invocate de recurenta nu pot constitui temei de admisibilitate a recursului, deoarece nu denotă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normei de drept material sau a normei de drept procesual, așa cum formal invocă Elena Konstantinidi, reprezentată de avocatul Viorel Procopii, și, respectiv, nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Din considerentele menționate instanța de recurs ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de către Elena Konstantinidi, reprezentată de avocatul Viorel Procopii, inadmisibil.

Conform celor expuse, în temeiul art. 431, alin. (1) și (2), art. 433, lit. a), 440, alin. (1) și (1¹) ale Codului de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

dispune:

Recursul, declarat de către Elena Konstantinidi, reprezentată de avocatul Viorel Procopii, se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Tatiana Vieru

judecătorii

Iurie Bejenaru

Maria Ghervas